

Arrest

nr. 55 776 van 9 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DECONINCK, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 8 december 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 1 december 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 2 december 2010 in kennis gesteld.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Armeens staatsburger van Armeense origine en bent afkomstig uit Echmiadzin (Armenië). U woonde daar samen met uw echtgenote J.(...) A.(...) (O.V. 6.542.474), uw zoon H.(...) A.(...) zijn echtgenote N.(...) V.(...) (O.V. 6.542.452) en hun kinderen.

Uw zoon was vertrouwenspersoon bij de burgemeestersverkiezingen van oktober 2005 in Echmiadzin, voor de kandidaat Ervand Aghvanyan. Reeds voor de verkiezingen zelf werd hem door de tegenstanders van Aghvanyan aangemaand niet als vertrouwenspersoon op te treden. Hij deed het toch en stelde op de dag van de verkiezingen fraude vast. Omdat u buiten bij het kiesbureau stond te roken, kon u zien hoe uw zoon naar buiten werd gebracht en men hem wilde meenemen. U vroeg wat er aan de hand was en werd geslagen. U kon niet vermijden dat uw zoon werd meegenomen. U ging daarop naar de politie om hulp te vragen, maar ze zeiden u dat ze er niets mee te maken hadden en dat u het zelf maar moest oplossen. Toen uw zoon 's avonds laat thuis kwam, vertelde hij u dat hij naar een bos was meegenomen, waar hij was geslagen. Ze hadden ook in zijn vinger gesneden, waardoor hij na zijn vrijlating geopereerd moest worden. Als gevolg daarvan kreeg uw zoon psychische en hartproblemen. Hij werd ook daarna nog lastig gevallen door tegenstanders van Aghvanyan.

Op 31 mei 2009 werd uw zoon op het stadhuis van Echmiadzin opgeroepen en gevraagd om deel te nemen aan de verkiezingen in Jerevan. Hij weigerde dit. Samen met andere personen, die eveneens weigerden naar Jerevan te gaan, stelde hij een schriftelijke klacht op. Deze maakte uw zoon over aan een bepaalde organisatie, waarvan u de naam niet kent, en aan het parket. Op 2 juni 2009 werd uw zoon van thuis uit meegenomen door de politie van Echmiadzin. Men wilde hem dwingen zijn klacht in te trekken. Omdat hij dit eerst weigerde, werd hij geslagen tot hij wel akkoord ging. Na zijn vrijlating was hij gedurende een maand bedlegerig. Hij werd ook opgenomen in het ziekenhuis, waar hij een operatie moest ondergaan.

Op 31 juli 2009 vertrok u met uw echtgenote en uw zoon en zijn gezin uit Armenië. Een minibus bracht jullie tot Shostka (Oekraïne). Daar konden jullie terecht bij een kennis van uw zoon, die jullie verdere reis regelde. Van 4 augustus 2009 tot 6 december 2009 woonden jullie allemaal samen bij die kennis. Jullie moesten ondertussen jullie paspoorten afgeven aan de smokkelaar. Op 6 december 2009 verlieten jullie Shostka en reisden per minibus naar België. Op 8 december 2009 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U toonde daarbij uw geboorteakte en die van uw echtgenote, uw rijbewijs en uw huwelijksakte. Uw paspoort bleef bij de smokkelaar.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten vanwege uw zoon H.(...) A.(...) (O.V. 6.542.452). U verklaarde dat u vreesde voor zijn leven en de veiligheid van uw gezin. Vanwege zijn politieke activiteiten kende uw zoon zowel in 2005 als in 2009 problemen. Naar aanleiding van de burgemeestersverkiezingen van oktober 2005 werd hij door tegenstanders van de kandidaat, waarvan uw zoon vertrouwenspersoon was, bedreigd en geslagen. In 2009 werd uw zoon meegenomen, bedreigd en geslagen door de politie van Echmiadzin, opdat hij zijn klacht – die hij indiende naar aanleiding van frauduleuze praktijken in het kader van de burgemeestersverkiezingen te Jerevan op 31 mei 2009– zou in trekken.

U gaf uitdrukkelijk aan dat u zelf geen problemen heeft gekend in Armenië. U verklaarde dat u van 1971 tot 1981 in de gevangenis zat opgesloten, nadat u veroordeeld werd voor uw betrokkenheid bij een auto-ongeluk. Verder werd u niet gearresteerd of vastgehouden, noch aangeklaagd of veroordeeld (vragenlijst CGVS p. 2, gehoorverslag CGVS p. 5-6).

Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw zoon door het Commissariaat-generaal besloten werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire bescherming niet kon worden toegekend, kan in uw hoofdte evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw zoon is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste. Deze werd als volgt gemotiveerd:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging

omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept (cfr. slagen en bedreigingen vanwege de politie van Echmiadzin, opdat u uw klacht met betrekking tot frauduleuze praktijken bij de burgemeestersverkiezingen in Jerevan op 31 mei 2009 - meer bepaald het sturen van inwoners van Echmiadzin naar Jerevan om daar te stemmen - zou intrekken), hebt meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit kan blijken dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren. De documenten die u voorlegt, spreken de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, niet tegen.

Dit geldt in de eerste plaats met betrekking tot de voorgelegde medische attesten. Het attest dat op 29 juli 2009 werd opgesteld door een arts van het Armeense medisch centrum Arabkir, verwijst naar een operatie die u op 15 juli 2009 onderging en de daarbij horende hospitalisatie. U verklaarde dat deze operatie het gevolg was van de verwondingen die u begin juni 2009 had opgelopen door toedoen van de politie van Echmiadzin. Echter, hoewel in dit attest inderdaad verwezen wordt naar slagen, die u enkele maanden daarvoor had gekregen, waardoor pijn begonnen is; wordt nergens geduid waar of hoe u die slagen dan precies gekregen heeft. Bovendien wordt hier ook verwezen naar een ziektegeschiedenis, met klachten die terug gaan tot 1981. De attesten die op 6 en 11 juni 2007 werden opgesteld, zijn verslagen van onderzoeken van uw hart die u in Armenië onderging. U gaf ook zelf aan dat u tot aan uw vertrek in Armenië behandeld werd voor uw hartproblemen (CGVS p. 2). Ook in België wordt u hiervoor behandeld, zoals blijkt uit het attest dat op 11 maart 2010 werd opgesteld. Met betrekking tot de attesten die door dokter H. K.(...) werden opgesteld, dient te worden opgemerkt dat deze attesten, naar vorm, bestemd zijn voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Spijts deze vaststelling blijkt dat hetgeen in deze verslagen beschreven wordt, enkel op uw persoonlijk aangeven gebeurde. Het is dan ook niet bewezen dat de beschreven problematiek rechtstreeks gelinkt is aan de elementen waarop u uw asielaanvraag steunt. Beide attesten zijn dan ook niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen, met betrekking tot de actuele situatie in Armenië, kunnen weerleggen.

Voor zover de door u vermelde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, dient u zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De overige door u voorgelegde documenten zijn evenmin van die aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenote, de geboorteaktes van jullie drie kinderen, uw huwelijksakte, uw rijbewijs en militair boekje, evenals de attesten in verband met uw werk in Armenië, bevatten immers enkel persoonlijke identiteitsgegevens, die hier niet worden betwist. Hierbij aansluitend dient er ook zwaar te worden getild aan de vaststelling dat u geen enkel begin van bewijs omtrent de klacht, en de indiening van deze klacht bij de HAK en het provinciale parket, voorlegt. U gaf aan dat u geen tijd had om bewijsmateriaal te verzamelen (CGVS p. 14), maar een dergelijke verklaring is weinig aannemelijk gezien u wel heel wat medische en identiteitsdocumenten voorlegt.

Verder verwees u in het kader van uw asielaanvraag nog naar problemen die u gekend zou hebben naar aanleiding van de burgemeestersverkiezingen, die op 16 oktober 2005 in Echmiadzin werden georganiseerd. U verklaarde dat u vertrouwenspersoon was voor één van de kandidaten, Ervand Aghvanyan, en als gevolg daarvan zowel voor, tijdens als na deze verkiezingen problemen kende. Dit ging dan van bedreigingen, pesterijen tot zelfs slagen en verwondingen (CGVS p. 8-11). Echter, er dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt met betrekking tot uw activiteiten als vertrouwenspersoon of uw connectie met Ervand Aghvanyan. U legt ook geen enkel document voor dat uw operatie, die het gevolg zou zijn van een aanval op u op 16 oktober 2005, kan staven. Verder verklaarde u dat er bij deze verkiezingen slechts twee kandidaten waren, met name Ervand Aghvanyan en de latere winnaar Gagik Avagyan (CGVS p. 8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er wel degelijk meerdere kandidaten waren. Immers, ook Avetiğ Danghyan en Susanna Harutyunyan deden mee aan deze verkiezingen. Het is dan ook merkwaardig dat u daar niet van op de hoogte zou zijn geweest, vanuit uw functie als vertrouwenspersoon. Hoe dan ook, vormde dit voor u geen aanleiding om uw land te verlaten en bescherming te zoeken in een derde land.

Bijgevolg blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielaanvraag, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot subsidiaire bescherming, zou lopen in uw land van herkomst.

Volledigheidshalve dient te worden toegevoegd dat ook in het kader van de asielaanvragen van uw echtgenote N.(...) V.(...) (O.V. 6.542.452) en uw ouders H.(...) en J.(...) A.(...) (O.V. 6.542.474) besloten werd tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus."

Uw geboorteakte en die van uw echtgenote, evenals uw rijbewijs en huwelijksakte, bevatten louter persoonlijke gegevens. Gezien deze hier niet worden betwist, kunnen de door u voorgelegde documenten bovenstaande conclusies niet beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier alsmede uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zijn aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van zijn zoon H.A. Hij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 55 774 van 9 februari 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoekers zoon, H.A. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) doordat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit dat verzoeker op dit moment zonder probleem kan terugkeren naar zijn land van herkomst gezien uit de stukken die hij voorlegt duidelijk blijkt dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet juncto artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM). Verzoeker oppert dat hij recht heeft op eerbied voor zijn gezinssituatie en dat aan hem, omdat hij vreest voor zijn leven bij een terugkeer naar Armenië, net zoals aan zijn overige gezinsleden asiel dient te worden verleend.

In een derde middel voert verzoeker wederom de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet juncto artikel 3 van het EVRM op grond van zijn medische toestand die hij staft met attesten die hij aan zijn verzoekschrift toevoegt.

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet juncto artikel 10 van het EVRM aangezien geen belang wordt gehecht aan de verkiezingsonregelmatigheden en dat verzoeker in Armenië de mond wordt gesnoerd, wat onwettig is in het licht van artikel 10 van het EVRM.

Verzoeker wijst de Raad er ten slotte in zijn vijfde middel op dat de Belgische staat de bijzondere opdracht heeft om verzoeker in het kader van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet juncto artikel 2 van het EVRM op te vangen omwille van zijn ernstige situatie die tot suïcidaliteit kan leiden.

2.2. De Raad wenst te benadrukken dat verzoeker, voor zover hij een beoordeling van zijn medische problemen in het licht van de subsidiaire bescherming beoogt, een aanvraag moet indienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bij de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. In de voorbereidende werken wordt hierover het volgende gesteld: "(...) Vreemdelingen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in hun land van herkomst of het land waar zij verblijven kunnen, ten gevolge van de rechtspraak van het Europese Hof van de Rechten van de Mens, vallen onder de toepassing van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG (onmenselijke of vernederende behandeling). Niettemin was het volgens de regering niet opportuun om aanvragen van vreemdelingen die beweren ernstig ziek te zijn via de asielpprocedure te behandelen (...). Het ontwerp stelt dus een

verschil in behandeling in tussen de ernstig zieke vreemdelingen, die een machtiging tot verblijf in België moeten aanvragen, en de andere personen die de subsidiaire bescherming aanvragen, van wie de situatie in het kader van de asielpprocedure wordt onderzocht. (...)". Hieruit blijkt overduidelijk dat verzoeker zich van de verkeerde procedure bedient om het adequaat karakter van de behandeling van zijn medische problemen te laten beoordelen. Bijgevolg wordt de schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet dienstig aangevoerd en kunnen in het kader van onderhavige procedure de medische attesten die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt en de eventuele schending van artikel 2 en 3 van het EVRM die verzoeker daarop baseert, niet worden onderzocht.

2.3. Betreffende de ingeroepen schending van de artikelen 8 en 10 van het EVRM wijst de Raad erop dat verzoeker enerzijds de schending van zijn recht op gezinsleven niet dienstig kan aanvoeren tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (cf. RvS 30 september 2008, nr. 186.661) aangezien deze beslissing zijn recht op gezinsleven onverlet laat en verzoeker anderzijds niet aannemelijk maakt op welke wijze de beslissing van de commissaris-generaal een inbreuk zou kunnen uitmaken op zijn recht op vrijheid van meningsuiting zoals beschermd door artikel 10 van het EVRM. De Raad besluit dat de schending van de artikelen 8 en 10 van het EVRM in casu niet dienstig kan worden aangevoerd, al dan niet in combinatie met artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wat door verzoeker overigens geenszins nader wordt toegelicht.

Voor zover dienstig aangevoerd, zijn de middelen ongegrond.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker het betoog in zijn verzoekschrift geenszins betreft op de bestreden beslissing. Hierin vormt de vaststelling dat verzoeker geen actuele vrees voor vervolging in Armenië kan doen gelden het determinerend motief. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan worden gesteld dat er over bericht zou worden en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden (stuk 12, Landeninformatie, SRB Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen i.v.m. de presidentsverkiezingen van februari 2008). Verzoeker weerlegt deze informatie niet, noch brengt hij overtuigende en concrete bewijsstukken aan ter staving van zijn asielaanvraag waardoor de Raad de motieven van de bestreden beslissing beaamt en overneemt.

2.5. Verzoeker levert geen concrete elementen aan die erop wijzen dat hij in aanmerking zou komen voor de subsidiaire bescherming. Gelet op de overige elementen waarop de Raad vermag acht te slaan, dringt zich de vaststelling op dat er in hoofde van verzoeker geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN